

Fryd dig ved livet

H.G. Nägeli, 1793

C G C /g C G C G

Fryd dig ved li - vet i di - ne da - ges vår!

C G C /g C/g G⁷ C Fine

Pluk glæ - dens ro - se, før den for - går! Man

G⁷ C /e G⁷ C /e

ska - ber sig så ger - ne kval og ser kun tor - ne u - den tal, men

F /a C/e /c C Dm F#m⁷⁻⁵ C/g /f# G D.C.

van - drer lil - jen koldt for - bi som blom - strer for vor fod.

2. Fryd dig ved livet ...

Når uvejr mørkner vårens dag,
og tordnen ruller slag i slag,
så smiler aftenrødens glans
jo dobbelt ren og skøn.

3. Fryd dig ved livet ...

Den barm, som aldrig nærer had,
men lever selv med lidet glad,
for den er stedse livets vej
med friske blomster strøet.

4. Fryd dig ved livet ...

Enhver, som ærlighed har kær,
som gerne armods talsmand er,
om ham tilfredshed, fryd og fred
en evig kreds skal slå.

5. Fryd dig ved livet ...

Og vorder stundom vejen trang
og modgangstimen mørk og lang,
så rækker venskab broderligt
hvert ærligt hjerte hånd.

6. Fryd dig ved livet ...

Huldt tørrer den hver tåre af
fra vuggen til den mørke grav.
I sorgens midnat stråler den
med morgenrødens glans.

7. Fryd dig ved livet ...

Den er blandt livets skønne bånd.
Slå, brødre, trofast hånd i hånd!
Så vandre vi så let, så fro,
til bedre skæbners hjem.

Fryd dig ved livet

i dine dages vår!

Pluk glædens rose,

før den forgår!

Martin Usteri, 1793

"Freut euch des Lebens"; oversat af R. Frankenau